

KATRIENEN

NIEUWS

Losse tickets en reservaties

Toneelproducties

Toneelproducties	
Basis	14 euro
Verminderd tarief	13 euro
vooraf betaald, 65+ en Opendoek (niet cumuleerbaar)	

Verminderd tarief min 26 jaar 10 euro

Uitpas tegen kansentarief 1,5 euro

RESERVEREN

Via website www.catharinisten.be (met mogelijkheid online betaling)

Via mail: reservaties@catharinisten.be (vermeld naam, datum, aantal plaatsen en telefoonnummer)

Via telefoon: 0473 96 99 34

BANKREKENING CATHARINISTEN
De Catharinisten BE79 2930 2353 0033

VOELT U HET ?
KRIEBELEN

... als je een toneelvoorstelling gaat bekijken?

Wil jij de volgende keer ook schitteren? Voor of achter de schermen? Wij zijn steeds op zoek naar: acteurs/actrices, technici, cateraars, vlotte programmamaverkopers, barmannen/-vrouwen, zangers/zangeressen, decorbouwers, organisatoren, supporters of liefhebbers. Interesse?

Stuur een mailtje naar info@catharinisten.be!

Volg ons ook op Facebook als "De Catharinisten" en "Toneelgroep JOKA".

IN DIT NUMMER

OP DE PRAATSTOEL

met Kenneth Vanbaeden
pagina 6

HET LAND VAN DE GLIMLACH

Een fotoreportage
pagina 18

EEN GOED GESPREK

Cathy en Mon
pagina 23

Beste lezer,

Eind vorig seizoen, april, viel het doek over onze laatste operette 'Het land van de glimlach'. Fier en zeer tevreden blikken we terug op deze unieke voorstellingen en een geschiedenis van 12 operettes sedert 1998. Maar geen zorgen voor de toekomst. Er zijn heel wat nieuwe creatieve muzikale ideeën geopperd voor een tof en zinvol alternatief. En de schouwburg van De Werf is al gereserveerd voor maart 2026! Wat en hoe blijft nog even geheim, maar de eerste voorbereidingen zijn bezig... Bovendien proberen we ook in 2025 nog een kleinschaliger lyrisch event te plannen.

Hopelijk heeft u inmiddels genoten van een verdiende vakantie. Wij in ieder geval ook. Maar tussendoor hebben wij ook een mooi programma voor seizoen 24-25 samengesteld. Drie toneelproducties met een vroege start al in oktober. De nieuwbakken Joka-ploeg (16-23 jarigen) speelt 'De Jossen' van Tom Lanoye. Na een winter(corona)slaap van 4 jaar is onze jeugdafdeling terug actief.

Vervolgens brengen wij begin december 'Vader'. Dat is een internationaal bejubeld stuk over een groeiend maatschappelijk probleem: dementie. Afsluiten doen we in maart 2025 met 'De twaalfde nacht' van Shakespeare, een komedie over de liefde.

Maar de Catharinisten doen ook trouw mee aan TIDS 'Theater in de stad'. Op zaterdag en zondag 14-15 september kunt u kiezen uit en genieten van 10 'Aalsterse poppen- en theatergezelschappen', op unieke plaatsen in Aalst en wandelend van de ene voorstelling naar de andere. De Katrienen brengen 'Appel', een zelfgeschreven stuk van de

hand van Lieven De Bondt. In een werkelend spel van minder dan een halfuur overbruggen wij duizenden jaren appellistorie! U vindt ons in de Geuzenzaal in Utopia.

Het wordt dus een boeiend seizoen met uiteraard ook op 20 oktober 2024 ons klassiek herfstontbijt aan huis gebracht (ook zelf afhalen is mogelijk). Kies een week na verkiezingsdag voor de Katrienen en bestel vandaag al uw lekker Herfstontbijt@home. Zo steunt u ook onze vereniging.

U kan voor alle reservaties terecht op onze website. Voortaan kan u ook via onze website onmiddellijk online betalen, zowel voor toneelvoorstellingen, herfstontbijt of bestelling champagne.

En misschien overweegt u een Katrienenabonnement. Drie producties voor 35 euro (i.p.v. 42 euro) én ook telkens een gratis drankje in onze foyer!

Wij hopen u te ontmoeten!

Guido De Cock
Deken van de Catharinisten

Nieuw

Parking reserveren bij toneelvoorstellingen in 't Katrientje

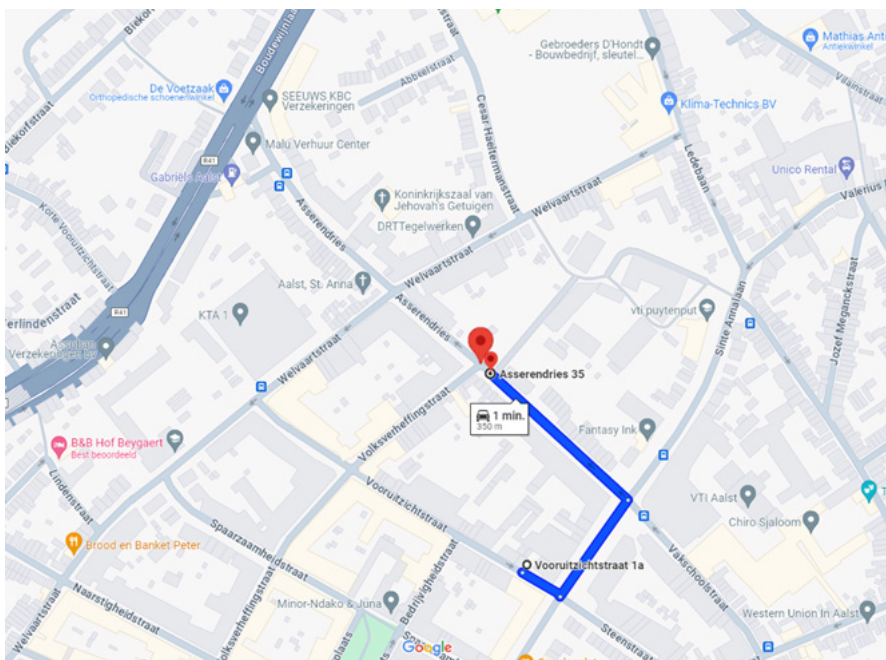
Uiteraard raden we aan om bij voorkeur 'te voet' of 'met de fiets' langs te komen, want parkeren rond het Katrientje is een probleem.

Toch hebben we een oplossing gevonden voor wie noodgedwongen met de auto moet komen. Voortaan kan u voor 1,50 euro een parkeerplaats reserveren op wandelafstand (350 meter) van 't Katrientje. In de Asserendries parking VTI. U zal er de Katrienvlag zien wapperen.

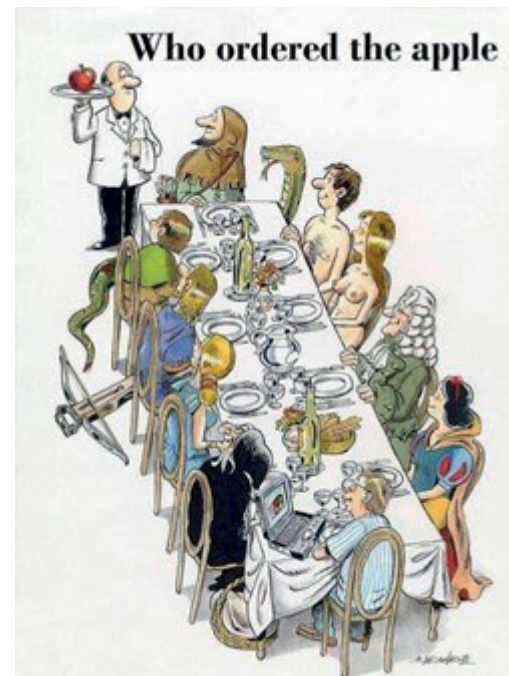
De parking is steeds geopend één uur voor de voorstellingen. Nadien wordt deze afgesloten. Na de voorstelling gaat de parking weer open én blijft open tot 1u 's nachts (of 20u bij matinee voorstellingen).

Reserveren vooraf is noodzakelijk. Doe dit telkens samen met uw reservatie voor de voorstelling. (online via de website, via mail of telefonisch.) Vermeld uw naam én uw nummerplaat.

U kan online reserveren én betalen, samen met uw ticketreservering voor het toneel.

Theater in de stad

Appel – TIDS (Theater in de stad)

Wat hebben Adam en Eva, Isaac Newton, Willem Tell, Sneeuwwitje en de heks, Paris en Helena en Steve Jobs gemeen?

Juist ja: de appel. Onmiskenbaar is dit de vrucht die de meeste invloed heeft gehad op de geschiedenis van de mensheid.

En wij van De Catharinisten willen dit belang nog eens extra in de verf zetten. In een wervend spel van minder dan een halfuur overbruggen wij duizenden jaren appelhistorie!

Voorwaar een huzarenstukje!
Speeldata: zaterdag 14 en zondag 15 september 2024

KENNETH VANBAEDEN

“IK HEB DE FILM VAN MIJN LEVEN
GESPEELD”

Kenneth Vanbaeden (31) wil na ‘De helaasheid der dingen’ opnieuw acteren

“Vijftien jaar geleden werd mij een grote toekomst voorspeld. Regisseur Jan Verheyen zei letterlijk: van die jongen gaan we nog veel horen. Als zo iemand dat zegt geloof je het blindelings. Met de vertolking van de kleine Gunther Strobbe in de film ‘De helaasheid der dingen’ lag de wereld als het ware aan mijn voeten. Ik werd uitgeroepen tot de beste acteur van mijn leeftijdscategorie, bestempeld als een aanstormend talent. Maar ... helaas, hoe echt kan de titel van een film in werkelijkheid zijn. Nauwelijks twee jaar later speelde ik de hoofdrol in ‘a bad movie’; althans dat was wat de buitenwereld te horen en te lezen kreeg. Opeens was ik niet meer dat schelmachtige jong dat de harten stal van alle cinemakijkers, allerlei kattenkwaad uithaalde en aan de zijde van zijn ladderzatte broers een toekomst probeerde uit te tekenen. Plots was ik Kenneth Vanbaeden, de vechtersbaas. Ik heb mijn straf uitgevoerd, zonder morren, zonder naar iemand na te trappen. Maar het verleden ligt achter mij, ik kijk vooruit. Ik wil opnieuw datgene doen wat ik het beste kan en het liefste doe: acteren.”

Te beginnen vanaf nu: met een monoloog in vier bedrijven.

“Ik was geen modelstudent die op alle vakken hoog scoorde. Mijn humaniora heb ik ook nooit afgemaakt omdat zich plotseling een opportuniteit aandienende die er echter niet zonder slag of stoot is gekomen.

Voor de film ‘De helaasheid der dingen’ zochten ze een jonge acteur maar vooraleer ik de rol van Gunther Strobbe mocht vertolken ben ik wel acht keer gecast. Weet je wie mijn voornaamste concurrent was? Yanni Bourguignon die nu als ‘Cédric’ in de tv-serie ‘Familie’ op het voorplan staat. Die had trouwens al enige ervaring want hij had enkele jaren voordien ook auditie gedaan voor de film ‘Buitenspel’ van Jan

“Voor aanvang van de filmopnames had ik al twee jaar een blokjesbeugel. Die moest eruit. Daarna heb ik nog eens drie jaar blokjes moeten dragen.”

Verheyen. Dat ik uiteindelijk ‘de kleine Strobbe’ mocht spelen was voor mij echt een openbaring. Kort voordien was één van onze schoolopdrachten

nog een bespreking geweest van het gelijknamige boek van Dimitri Verhulst en enkele maanden later maakte ik deel uit van een filmcrew die de personages echt tot leven zou wekken. Te gek voor woorden... In veel gevallen wordt gezegd dat het boek beter is dan de film maar 'De helaasheid' vind ik juist het omgekeerde. Ik heb de film al wel vijftig keer gezien en telkens opnieuw ben ik ontroerd of vind ik bepaalde zaken grappiger dan de vorige keer. Een belangrijk pluspunt waarom ik de rol kreeg toebedeeld was mijn Aalsterse accent. Reetveerdegem, de fictieve plaats waar het hele verhaal zich afspeelt, is eigenlijk Nieuwerkerken. Ikzelf ben van Erpe-Mere, de dialecten liggen dus heel dicht bij elkaar. Bovendien maakte ik er geen punt van de blokjesbeugel, die ik al twee jaar droeg, direct te verwijderen. Ik zou die later wel opnieuw inpassen. Dat is ook gebeurd, alleen stonden mijn tanden dan opnieuw zo scheef dat de blokjes er drie jaar moesten blijven inzitten. Na afloop van de filmopnames had ik echt het gevoel: dit is de weg die ik verder wil bewandelen. Daarom koos ik voor een acteursopleiding aan het Secundair Kunstinstituut in Gent. Maar na twee jaar ben ik ermee gestopt. Te veel heimwee naar huis ..."

"De film kreeg lovende kritieken en dan ga je als jonge gast zweven. Al probeerden mijn ouders me met beide voeten op de grond te

houden. Eerst had ik op de set naast een groep fantastische acteurs gestaan. Koen

De Graeve, Wouter Hendrickx, Johan Heltenbergh, Valentijn Dhaenens, Gilda De Bal, Natali Broods, noem ze allemaal maar op. Mensen die het vak 'acteren' tot in de puntjes beheersen. En daar stond Kenneth Vanbaeden als 15-jarige tussen. Om van te dromen.

Alsof dat nog niet genoeg was kreeg 'De helaasheid' ook ruime internationale erkenning. Zowel door de film 'an sich' maar ook

“Het filmfestival van Cannes was een ongelooflijke ervaring. Plotseling liep George Clooney in de buurt.”

als gevolg van de stunt die we uithaalden op de befaamde boulevard 'Croisette' tijdens het filmfestival van Cannes. De scène die in de trailer al het meest tot de verbeelding sprak – in ons blootje rondfietsen – herhaalden we in de chicste buurt van de Franse badplaats. Koen, Wouter, Valentijn, regisseur Felix Van Groeningen, producent Dirk Impens en ikzelf toonden ons van onze meest 'natuurlijke kant'. Weet je trouwens dat ik de fiets die tijdens de opnames is gebruikt nog steeds in mijn bezit heb.

Een aandenken aan een belangrijk moment uit mijn leven.

In Cannes heb ik ook gemerkt dat de show-business een andere wereld, als het ware een

De bekende fiets en het café 'Bij Pros' in Nieuwerkerken waar een aantal scènes zijn opgenomen

hogere dimensie, is. De zeden zijn losser – en dan bedoel ik niet 'verwilderd' – net als de manier van omgaan met elkaar. Ik heb mijn ogen uitgekeken. Plotseling zag ik daar in de buurt George Clooney lopen. Had ik nooit meegemaakt als ik enkele maanden daarvoor niet in de huid van Gunther Strobbe was gekropen. Het leek erop alsof ik gelanceerd was na 'De helaasheid'. Een rol in een videoclip 'Turn the radio off' van de groep 'Roadburg', daarna een gastrol in de politiserie 'Zone Stad' op VTM, vervolgens twee keer een optreden in 'Code 37' en als klap op de vuurpijl een rol in de kortfilm 'Badpakje 46' waarmee we in 2010 de juryprijs wonnen op het filmfestival van...

Cannes. In die kortfilm draait het om een mollig 12-jarig meisje dat via een zwembadwedstrijd haar omgeving wil overtuigen dat haar gewicht geen rol speelt in de uitbouw van haar fysieke mogelijkheden. Maar om goed te presteren heeft ze een zwembril nodig en in de zoektocht naar zo'n kleinood beginnen de problemen. Een jaar later was dat bij mij het geval..."

"Ja, er is een vechtpartij geweest na afloop van een fuif. En ja, ik was erbij betrokken maar niet in die mate zoals vaak is gezegd en geschreven. Ik was op het verkeerde moment op de verkeerde plaats en mijn bekendheid heeft een negatief effect gehad op de hele zaak. Met als gevolg dat ik plotseling het zwarte schaap was dat het grootste aandeel in deze affaire werd toegedicht. Ik heb tijdens de ondervragingen door de politie en naderhand tijdens het proces mijn aandeel niet geminimaliseerd en ik heb

mijn werkstraf correct uitgevoerd. Meer nog, ik heb ook de boetes van de andere betrokkenen betaald. Dit voorval heeft mijn carrière als acteur echter zwaar gehypothecerd. Ik ben de rente daarop nog steeds aan het afbetalen en we spreken toch van een voorval van 13 jaar geleden. In die periode heb ik vaak gedacht: de realiteit is de fictie (ver) voorbij. Alles wat in 'De helaasheid' was uitvergroot – drinken en vechten – bleek in realiteit ook zo te zijn. Voor een tweede keer speelde ik een hoofdrol maar ditmaal was het in de film van mijn echte leven. Blijven achterom kijken en aan zelfbeklag doen helpt ons geen stap verder. Stukje voor stukje probeer ik de scherven

van een aan diggelen gevallen droom opnieuw tot een mooi rond geheel te lijmen. Eén uitzondering niet te na gesproken zie ik weinig of geen mensen meer uit de tijd van 'De helaasheid'. Met Koen De Graeve heb ik onlangs nog eens op een podium

voor mij al jaren een gezonde uitlaatklep geweest. Ik speelde telkens bij ploegen uit de dichte omgeving: Eendracht Hekelgem, SK Vlierzele, SK Aaigem, Herzele-Ressegem. Tijdens een stage met SK Aaigem heb ik – tot jolijt van alle ploeggenoten - nog eens

de 'oude jonge Strobbe' opgediept en een tochtje met de fiets gemaakt. Als je begrijpt wat ik bedoel... Zonder hoog van de toren te blazen mag ik zeggen dat ik toch een beetje tegen een bal kan trappen. Uiteraard win je liefst een wedstrijd maar een nederlaag is geen ramp. Het is vooral de vriendschap die telt, samen na de match nog iets drinken en wat praten over alles-en-nog-wat. Of ik nog vaak word herkend op en naast het veld?

Dat valt reuze mee al blijf ik voor de vrienden wellicht voor altijd 'de kleine Strobbe'.

“Er zijn foute zaken gebeurd maar mijn bekendheid heeft een negatief effect gehad. Plotseling was ik het zwarte schaap.”

Ik ben al enkele keren gevraagd om 'iets te doen' in het amateurtheater maar heb daar op dit ogenblik – omwille van het voetbal – geen tijd voor. Repetities en trainingen overlappen elkaar en dan kan je geen van

gestaan, ter ere van het dertigjarige bestaan van de fanfare van Erpe-Mere. Dat de band met Koen wat nauwer is heeft ook te maken met het feit dat hij een man van de streek is. Datzelfde geldt voor Kevin De Saedeleer, misschien beter bekend als zanger/rapper DISSCIPLIN. Kevin is ook van Erpe-Mere en in 2022 heb ik een rol gespeeld in zijn videoclip 'Nooit alleen'. Zo nu en dan doe ik ook wat reclamespotjes, zo ben ik onder meer al gevraagd geweest door Unizo en Belfius.

En via mijn tweede grote passie, voetballen, zit ik in een ploeg met bekende figuren en spelen we regelmatig een wedstrijd voor – what's in a name – het goede doel. Ik heb trouwens ook twee jaar deel uitgemaakt van het team van KOMAK, dat is een vereniging 'ouders ondersteunen kinderen met kanker'. Dat lag me heel na aan het hart want, hoe klein mijn bijdrage daarin ook was, je deed iets voor mensen die nood hadden aan fysieke en mentale steun. Voetbal is

Foto met de huidige cafébaas en plakboek met foto's van de filmopnames

beiden honderd procent doen. En van halfbakken werk hou ik niet. Trouwens, zonder enige afbreuk te doen aan theater in het algemeen en amateurgezelschappen in het bijzonder: film is écht mijn ding. Ik laat alles rustig op me afkomen en dan zien we wel wat er mijn pad kruist.” “Ik ben onlangs 31 jaar geworden en dan staat een mens al eens stil bij wat is gebeurd en hoe die verder wil. Zonder het lot te tarten maar ik denk dat ik mijn leven nu wel op de rails heb. Een vaste job als logistiek coördinator, een goede vriendin en een zoontje van vier jaar dat straks ook zijn eerste voetbalpasjes zet met papa als supporter nummer één langs de lijn. Die drie zaken zijn voor mij nu het belangrijkste. ‘De helaasheid’ is een mooie herinnering die ze mij nooit meer afnemen en waarin ik heb getoond wat ik als acteur in mijn mars heb. Die gedachte koester ik maar het is tevens de voedingsbodem dat er voor mij nog toekomst is in het mooiste beroep ter wereld: acteren.”

Renaat Gits

“Mijn vriendin, ons zoontje, mijn job; dat zijn nu de drie meest belangrijke zaken in mijn leven.”

> **Kinderontbijt - €10**
koffiekoek chocolade en pannekoek. Fruitsap, Cécémel, cornflakes, brikje melk. Boter, confituur, choco, gekookt ei, smeerkaasje. Yoghurt, appel.

> **Fles champagne (gekoeld) - €22**

Bestellen :

Ontbijtpakketten kunnen besteld worden tot zaterdag 12 oktober 2024 middernacht

Net zoals vorig jaar organiseren wij op zondag 20 oktober 'herfstontbijt-aan-huis'. Uiteraard kan u ook afhalen tussen 8 en 11 uur. Om het u gemakkelijk te maken voorzien we een vlot bereikbaar afhaalpunt met parking in Aalst nl SMI Lagere school Raffelgemstraat

Uitgebreid kwalitatief aanbod zoals altijd. Nu noodgedwongen amper 1 eurootje duurder tov vorig jaar.

U kan kiezen uit drie formules :

- **> Ontbijt - €19 :**
croissant, pistolet, sandwich, chocoladekoek. Fruitsap, thee en Cécémel. Botertje, confituur, choco, speculoos, peperkoek, Aalsterse vlaai. Serano rouwe hesp, beemster kaas, smeerkaasje, gekookt ei. Yoghurt, granola, appel.
- **> Gezonder ontbijt - €21 :**
pistolet bruin, pistolet multigranen, pistolet spelt, pistolet waldkorn, crackers. Fruitsap, thee, brik soyamelk. Boter, beemster kaas, kippewit, plattekaas, gekookt ei. Yoghurt, granola, snoeptomaten, verse fruitsalade.

- **Gratis levering** doen wij in volgende gemeenten :
Aalst, Baarddegem, Erembodegem, Erongegem, Erpe, Gijzegem, Haaltert, Herdersem, Hofstade, Impe, Kerksen, Denderhoutem, Lede, Meldert, Mere, Moorsel, Nieuwerkerken, Ottergem, Wanzele, Wieze en Wichelen.
- **Tijdstip van levering aan huis.**
Keuze tussen 8 en 9 uur, of tussen 9 en 10 uur, of tussen 10 en 11 uur.
- **Zelf afhalen** is ook mogelijk tussen 8 en 11 uur (SMI Lagere school Raffelgemstraat)
Indien u meer informatie wenst, aarzel dan niet om ons te contacteren.
- We zetten ons 200% in om u opnieuw een verrassend kwalitatief ontbijt aan te bieden
- **Bestel online:**
www.catharinisten.be of via QR code. (online betalen via website is ook mogelijk)

OEIST?

De Katrienen zijn de drijvende kracht achter talloze producties. Ze zijn met meer dan honderd en allen gebeten door eenzelfde passie: theater. Of het nu achter of voor de schermen is, samen maken ze deel uit van dezelfde familie. De schoonheid van al wat leeft binnen de Katrienen kunnen we dan ook niet onbelicht laten. Elk nummer laten we een lid aan het woord.

Deze keer een speciale versie van 'Oeist' waarin we enkele nieuwe Joka's aan het woord laten.

Ik ben Madeleine Ballaux en ben 17 jaar oud.

Theater is mijn passie en ik ben heel blij dat ik de weg heb gevonden naar de Catharinisten.

Tijdens de voorbije zomer volgde ik Theater aan Zee in Oostende en smulde echt van de vele voorstellingen.

Ik zag zelfs Tom Lanoye in het publiek zitten en moest toen direct denken aan de Jossen.

Ik kijk er echt naar uit om zelf op het podium te staan in oktober!

Ik ben Ine Heirman, sociaal en enthousiast, vooral over toneelspelen. Met onze regisseur kan ik niet blijer zijn! Tina is de leerkracht door wie ik toneel ben beginnen spelen in het middelbaar. Dat ik nu opnieuw met haar mag spelen is een geweldig gevoel.

Onze groep stroomde over van de ideeën over het stuk. We hebben er echt ons eigen ding van gemaakt en de komische noot zal niet ontbreken!

'De Jossen' is een stuk dat je écht gezien moet hebben! Het is een fantastisch avontuur en we zijn klaar om ons enthousiasme over te brengen op de toeschouwers.

de jossen
van Tom Lanoye in regie van Tina De Bisschop

JOKA
27 oktober 2024 om 15 uur
11, 12, 26 oktober 2024 om 20 uur

WWW.CATHARINISTEN.BE
reservatie en info 0473/96.99.34 of reservaties@catharinisten.be
't katrientje - vooruitzichtstraat - aalst

appla.us
OPENDOEK

De Jossen (Tom Lanoye) in een regie van Tina De Bisschop (JOKA-productie)

Met Roxy Louis, Eona Krasniqi, Ine Heirman, Lena Dumortier, Amélie Supply, Madeleine Ballaux, Sofie Oosterlinck, Beau De Schepper, Kamilla Luca Schullig-Kristof

Inhoud: De Jossen leven in een complexe wereld en hunkeren naar een plek waar rust en samenhang overheersen. Ze hebben een

wereld gecreëerd waarin de liefde voor het Josdom centraal staat. Om dat te waarborgen hebben ze hun eigen wetten en idealen opgesteld. Samen lijken ze hard op weg te zijn naar het bereiken van het ultieme geluk. Tot één van de Jossen uit de groep wil stappen...

vader
van Florian Zeller in regie van Marnik Baert

8 december 2024 om 15 uur
29 & 30 november en 2, 6, 13 & 14 december 2024 om 20 uur

WWW.CATHARINISTEN.BE
reservatie en info 0473/96.99.34 of reservaties@catharinisten.be
't katrientje - vooruitzichtstraat - aalst

appla.us
OPENDOEK

Vader (Florian Zeller) in een regie van Marnik Baert.

Met Dirk Citters, Greet De Meyts, Bieke Persoons, Wim Vidts, Ann De Turck

Inhoud: André glijdt steeds verder weg in de doolhof van alledag. We worden meegenomen in de gedachte wereld van André waarin steeds meer gaten ontstaan. Net als zijn dochter probeert hij wanhopig

grip te krijgen op zijn ziekte. Wat als herinneringen je lijken te ontglippen, gezichten vervagen en het wantrouwen groeit? De Vader is een internationaal bejubeld stuk over een groeiend maatschappelijk probleem: dementie.

De Twaalfde Nacht (William Shakespeare) in een bewerking en regie van Wouter Decaluwé

Met Lieve De Geyter, Sara Galle, Geertje Evenepoel, Ruth De Neve, Lotte De Saedeleer, Ellen De Vylder, Natan Phuati Nzita, Michaël Daelman, Frederik Van de Winkel, Jasper Vandevenne, Ignace Lievens, Rik De Valck

Inhoud: Hertog Orsino kwijnt weg van liefdesverdriet na de afwijzing door de schone en rijke Olivia. Zij zegt dat ze zich zeven jaar lang wil wijden aan de nagedachtenis van haar overleden broer, maar eigenlijk houdt ze niet van Orsino. Cesario, de nieuwe knecht van Orsino, slaagt waar an-

deren falen. Hij mag de liefdesbrieven van zijn baas overbrengen. Maar Orsino weet niet dat het eigenlijk de charmes van de knecht zijn die Olivia hebben vermurwd. Cesario zit in een lastig parket: hij heet eigenlijk Viola en is een vermomde edele dame, smoorverliefd op Orsino. De poppen gaan helemaal aan het dansen wanneer Viola's broer, Sebastiaan, in de stad aankomt. Het meisje in mannenkleden en haar tweelingbroer lijken als twee druppels water op mekaar. De misverstanden stapelen zich op...

De regisseur Tina De Bisschop over 'De Jossen' (Tom Lanoye)

Tina De Bisschop heeft al heel wat ervaring met toneel.

Ze speelde o.a. bij het Bronks theater in Brussel, Tijn in Ternat, de Motoen in Liedekerke, Hogerop, Tal enz. Maar ze geeft ook les in de humaniora van DVM in Aalst en daar is zij volop geëngageerd in het schooltoneel waarvan ze - samen met haar collega - de regie opneemt. Daarbij komen niet alleen bestaande stukken aan bod maar vaak wordt ook vertrokken van improvisatie en ideeën van de leerlingen zelf. De Katrienen hebben dus voor de Joka's een pak toneelervaring met jongeren binnengehaald.

Vandaar dat zij ook direct enthousiast was om met de Joka's en 'De Jossen' aan de slag te gaan. Het stuk is geschreven door niemand minder dan Tom Lanoye, een van onze meest bekende Vlaamse toneel-schrijvers.

'Soms, hè. Soms vraag ik mij af waaraan ik mijn leven heb verdiend.'

Het stuk gaat over een groep mensen die terugblikken op hun leven. Het publiek wordt geconfronteerd met de vraag: 'Wat heb ik allemaal gedaan in mijn leven en wat niet?'. Dit wordt gebald uitgedrukt in een citaat uit het stuk: **'Soms, hè. Soms vraag ik mij af waaraan ik mijn leven heb verdiend.'**

Daarnaast is er ook nog een tweede thema: het conflict tussen saamenhorigheid ('saamhorigheid' in de ondertitel van het stuk) en individualiteit. Deze thematiek spreekt zeker ook jongeren aan. In welke mate ga ik me conform de groep gedragen, welke toegevingen wil ik doen om 'er bij te horen, om te zijn zoals de anderen'. Maar soms wordt de druk van het erbij horen te zwaar en kunnen individuen zich afkeren van de groep. Interessant is dan ook om te zien hoe de groep daar op reageert.

Er is zo goed als niets aan de tekst gewijzigd: bij een auteur als Tom Lanoye zou dat zelfs niet gepast zijn. De taal van Lanoye is zo sterk dat de Joka's werd gevraagd om echt de tekst letterlijk uit het hoofd te leren. Er werd vertrokken van de personages in het stuk die allen Jos heten, vandaar de titel. De acteurs werd gevraagd om te zoeken naar het Jos-persoonage waarmee ze zich het meest konden identificeren om van daaruit een personage verder uit te diepen.

Tina werkte bij de eerste kennismaking met improvisaties en de jongeren hadden ook hun eigen inbreng. Zo mochten ze bijvoorbeeld een playlist opmaken waaruit de muziek voor het stuk werd gekozen.

Wat het decor betreft, verkiest de regisseur een eenvoudig decor, maar 'veel'. Wat precies gaan we niet verklappen aan onze lezers. De toeschouwers mogen wel wat verwachten. Een tipje van de sluier oplichten doen we wel. Zo heeft Tina bijvoorbeeld Tom Lanoye zelf gecontacteerd via mail. De schrijver woont in Zuid-Afrika en heeft haar heel wat opgestuurd wat zal gebruikt worden in ons Katrientje!

De Joka's en hun regisseur zullen onze lezers verrassen met hun jeugdig enthousiasme in deze klassieker van Tom Lanoye. Zeker komen kijken!

Wim Van Buggenhout

Het Land van de Glimlach

een operette
van Franz Lehár
regie Jos Maesschalck

國色天香
戊子年

WWW.CATHARINISTEN.BE

19, 20, 21 & 22 april 2024 - CC DE WERF - AALST

We hebben nog enkele dvd's of USB-sticks beschikbaar met een volledige professionele opname (136 minuten) van onze operette 'Het Land van de Glimlach'. Interesse? Mail dan snel naar redactie@catharinisten.be of bel 0477/514925 en bestel een exemplaar voor 15 euro. Wij verwittigen u voor afhaling of levering (gratis in groot Aalst, daarbuiten 5 euro verzendingskost)

ECHT GEBEURD?

Laat ik maar meteen eerlijk bekennen: ik hou van klassieke muziek. Klara kan mij dagelijks verleiden en naar een hoogtepunt brengen. Dat het hier de klassieke muziekzender van de Vlaamse Radio en Televisie betreft, heeft u wel begrepen. Hoewel ikzelf geen okker- van een walnoot kan onderscheiden, laat staan een muziknoot, heeft klassieke muziek op mij het effect van een jonge deerne die dromerig over goudgele velden zweeft in de gloed van een ondergaande zon en mij op het einde van haar vlucht met een liefdevolle glimlach bij de hand neemt en meetroont naar een wereld waarin alles zacht, mooi en liefdevol is. Bij klassieke muziek heb ik ook steevast een nostalgisch gevoel – alles was vroeger zoveel beter – ook al kan het tempo plots van ‘adagio’ (langzaam) naar ‘allegro’ (snel) overschakelen en verwacht je dan eerder gedonder en wapengekletter in plaats van fijnzinnigheid en geraffineerdheid. Een klassiek stuk is voor mij de haute couture van de muziekwereld waarbij elk laagje dat zich tussen *larghissimo* en *prestissimo* bevindt, wordt weggepeld tot wanneer alleen de naakte, blanke pit overblijft.

U stelt nu een terechte vraag: welke klassieke stukken genieten mijn voorkeur? Ik zou het begot niet weten, want ik kan er geen drie bij naam noemen. Een klassiek meesterwerk is voor mij immers gelinkt aan... de dirigent. Eén van mijn jaarlijkse klassieke orgelpunten – what's in a name – is het traditionele nieuwjaarsconcert van de Wiener Philharmoniker in het Weense concertgebouw. Omdat het enerzijds van een grote dosis geluk afhangt – je moet worden uitverkoren om een kaartje te kunnen kopen – en het anderzijds toch wel een prijzige bedoening is om een mooie zitplaats te bemachtigen – je telt dan al gauw

meer dan 800 euro neer – hou ik het maar op een rode pluchen stoel voor televisie. In de ruim 40 jaar dat we gelukkig getrouwd zijn heeft vrouwlief me er zelfs één keer van verdacht dat ik als geheelonthouder op nieuwjaarsnacht toch aan de fles had gezeten. Ik zat namelijk één uur voor aanvang van het concert in driedelig maatpak met wit hemd met stijve boord en bijpassende das voor tv. Te wachten op Herbert von Karajan. In de daaropvolgende jaren maakte ik het niet meer zo bont, maar kon een spontaan applaus niet onderdrukken als Claudio Abbado, Nikolaus Harnoncourt, Christian Thielemann en Riccardo Muti met hun maatstok in de hand vanuit de coulissen tevoorschijn kwamen. Stuk voor stuk topdirigenten die een orkest van ruim 150 muzikanten in het gareel hielden en – als het effe kon – ook nog vlot en harmonieus lieten samenspelen.

Volgens de planning die het Wiener Philharmoniker er op na houdt, is het straks opnieuw de beurt aan de Italiaan Riccardo Muti om het dirigeerstokje te hanteren. De kans dat ik slaag is zo goed als nihil, maar als ik er een stokje kon voor steken zou niet Muti maar onze eigenste Vlaamse topdirigent Stefaan Degand het verhoog beklimmen. Degand, een man uit één stuk, karakter- en temperamentvol, niet gespeend van humor maar vooral oog en oor voor zijn medemens. Terwijl Von Karajan, Thielemann en Muti met hun ogen vol vuur musici konden en kunnen neerbliksemen, heeft Degand een diepmenselijk gevoel en eerbied voor de harpist(e), de trompettist(e), de pianist(e) en alle andere tisten. Degand zou er alle begrip voor opbrengen indien een violist(e) midden een zwierige solo plots de strijkstok zou neerleggen en wegvlugten, de medemuzikanten en het plechtstatige pu-

blik verbouwereerd achterlatend. Degand zou doodgemoedereerd het orkest tot stilte aanmanen en de toeschouwers toespreken met de wijze woorden: “Aj moe kakn moej kakn.”

Stefaan, ik mag hem ondertussen met de voor naam aanspreken, is geen ‘strekentvent’. Integendeel, een rustige ingetogenheid gaat gepaard met een helderheid van gedachte en taal. Dat bleek toen het toeval ons samenbracht in een naast het casino gelegen hamburgerrestaurant ‘Jilles Bier & Burgers’ op de Oostendse zeedijk. Heeft u dat ook al eens ervaren? Een Bekende Vlaming (BV) komt plots naast je zitten en je wil je hoe dan ook niet opdringen – en liefst ook niet te vaak naar hem of haar kijken – om hem of haar niet het gevoel te geven dat je aan ‘aapijstaren’ doet. Maar onwillekeurig dwalen je blikken meer dan je zou willen af naar de BV. Stefaan loste die ongemakkelijke situatie met een kwinkslag op. “Ik ken u van ergens maar ik weet niet meer van waar.” Het ijs was niet alleen gebroken maar in enkele seconden zelfs gesmolten als sneeuw voor de zon. In afwachting van onze hamburger – die men wat mij betrof gerust als avond- in plaats van middagmaal mocht opdienen – vertelde Stefaan honderduit over zijn carrière. De studententijd aan studio Herman Teirlinck, het begin van de acteursloopbaan in theater, de grote bekendheid via de tv-serie ‘De Ronde’. Dat enkele keren op televisie komen nog maar eens het zoveelste bewijs was dat “die kleine kijkkast” mensen kon maken of kraken. Over collega’s hoorde je bij Stefaan geen onvertoegen woord. In dat kleine Vlaamse wereldje van toneel of film probeert iedereen zich staande te houden en de ene keer lukt dat al beter dan de andere keer. Als bij een auditie bleek dat een rol beter op het lijf was geschreven van een andere acteur; geen man overboord voor Stefaan. Volgende keer beter dan maar. Tot een plotse stilte bij mij voor een verbaasde blik zorgde. Het kon niet dat ik een verkeerd woord had gezegd – ik had mijn mond alleen maar opengedaan om te

drinken – en ook het eten werd nog niet geserveerd. “Weet je,” zei Stefaan. “Ik heb nog veel dromen en ik wil nog heel wat dingen realiseren als acteur maar één zaak zal ik misschien nooit uitvoeren: als dirigent voor een groot orkest staan. Ik heb geen muzikale opleiding gehad en dan wordt het moeilijk om als ‘leider van de bende’ de juiste toon aan te geven. Stel je even voor dat ik de violist een teken geef dat hij moet invallen terwijl het de pianist is die moet aanslaan. Dat zou nogal een kakofonie zijn.”

Zeven jaar later dirigeert Stefaan Degand in een uitverkochte Bozar in Brussel het Belgian National Orchestra bij een uitvoering van de Vierde Symfonie van Johannes Brahms. Mijn vrouw, dochter en ik hadden eerder die avond hamburgers gegeten.

Echt gebeurd? Verzonnen of (gedeeltelijke) waarheid? Wie het juiste antwoord denkt te weten, mag het doorsturen naar redactie@catharinisten.be, uiterlijk eind september en uit de juiste inzendingen verloten we een fles Katrienenchampagne.

De **winnaar** van vorige editie is **Jan Verleysen**. Hij verdient de fles champagne, af te halen op een voorstelling van ‘De Jossen’. Hij merkte op dat ‘we’ vroeger ELKE dag huiswerk kregen, dus ook op woensdag. Bovendien vond het bezoek aan de Otorongohoeve in mei 1969 plaats en de maanlanding kwam er pas op 19 juli zodat de drie andere klasgenoten in de koets het nooit over dát historische feit konden hebben. Knap gezien van Jan!

Het Katrienennieuws blijft deze keer in eigen rangen. We waren op bezoek bij Catharina De Vos - Cathy voor de vrienden - en haar man Mon Cherretté. Mon is ALS-patiënt en schrijft gedichten. Bij dit interview heeft hij de antwoorden uitgetypt omdat spreken voor hem niet meer mogelijk is. Cathy is lid van de Katrienen en werkzaam in ons lyrisch comité. Ze heeft de laatste tijd meegezongen in heel wat operettes en lyrische concerten. Zij maakt collages. Het werd een boeiend dubbelinterview.

Mon, hoe moeilijk is het om met ALS te leven?

Mon beantwoordt deze vraag met het volgende gedicht:

*Al heb je soms wat vragen die ALS aan je doet knagen
blijft je leven goed doenbaar
of ga je langzaam zonder mogelijke goeie hulp teniet
je neemt geneesmiddelen in die het aftakelen doen tegengaan
die je hoop geven altijd
die je doen nadenken intens die je vooruit helpen
naar wens
die je doen schrijven wat is
die je doen wandelen kort
die je doen wensen denken
die je steeds, alsmaar doen hopen want zonder hoop is leven niets meer waard.*

En Cathy, hoe moeilijk is dat voor jou?

Mon heeft ALS-FTD (frontotemporale dementie) en ik zorg zo goed mogelijk voor hem. Eten moet gemixt worden, afspraken met dokters, logopediste... er komt dus heel wat bij kijken. Verder vraag ik hem geregeld wat hij graag wil doen zoals de generale van de operette bijwonen, gaan kijken naar een voetbal- of volleybalmatch van de kleinzonen of met onze dochter naar Oostende om te wandelen of een tentoonstelling te bezoeken.

Onze kinderen nodigen ons regelmatig uit om bij hen te komen eten, wat voor hem een welgekomen afwisseling is. Zolang zijn armen en benen nog meewillen, is het voor mij geen te grote inspanning. Alleen de citytrips met mijn zus of dochter en kleinkin-

deren mis ik. Maar tot nu toe kan ik hem nog alleen laten om boodschappen te doen, om naar een vernissage te gaan, een optreden, koorrepetities. En later zien we wel wat er moet gebeuren.

Mon, wanneer ben je begonnen met het schrijven van gedichten en waarom?

Toen ik 16-17 jaar oud was, enerzijds omdat ik mijn vader door ALS zag aftakelen, anderzijds omdat ik me in die periode afvroeg wat ik wou studeren. Van mijn vader mocht ik geen universitaire studies doen, maar van mijn moeder wel en ik heb mijn vader, die kort nadien zou sterven, een leugentje om bestwil wijsgemaakt. Ik heb me toch ingeschreven en heb dan na zijn dood de studies van handelsingenieur aangevat. In die periode en tijdens mijn studies heb ik als ontspanning veel geschreven: allerlei teksten en ook gedichten.

Mon, kan je ons meer vertellen over het proces van het schrijven van gedichten ondanks de uitdagingen van ALS?

ALS heeft zich reeds gemanifesteerd in mijn ene hand maar ik kan nu nog altijd schrijven of typen.

Als ik gedichten schrijf, moet ik ergens rustig zitten en aan niets denken of alleen aan het schrijven.

Want van denken komt schrijven en dat doe ik heel graag. Ik heb natuurlijk heel veel tijd en dan denk ik veel na. Zo ontstaan spontaan wat zinnen in mijn hoofd. Soms vergeet ik die, maar vaak herinner ik me nog één woord en daardoor kom ik automatisch tot andere woorden die voor mij passen in een gedicht. Eigenlijk is ALS voor mij geen uitdaging om gedichten te schrijven, integendeel, het werkt voor mij stimulerend want 'wie schrijft die blijft'.

Mon, zijn er bepaalde thema's of emoties die vaak terugkomen in de gedichten?

De gedichten gaan doorheen al die jaren over wat ik meemaak: ziekte en dood van familieleden, dagdagelijkse dingen zoals de wolken, de regen, de natuur en meer persoonlijke ervaringen die ik niet altijd voor publicatie vatbaar vind. Uiteraard ook over mijn ziekte, de dankbaarheid voor Cathy's hulp, die van onze kinderen en andere familieleden.

Cathy en Mon, wat is het belangrijkste dat jullie hebben geleerd door het proces van samenwerken aan kunst en poëzie?

De dankbaarheid naar elkaars werk toe om er iets mooi van te maken dat voor vele mensen toch een waardevol aandenken kan vormen. En ook de dankbaarheid om de inzet van de universiteit van Leuven en de ALS-Liga in het doorgedreven onderzoek naar medicijnen om deze vreselijke ziekte te kunnen afremmen of stoppen. Via deze

uitgave hopen wij dus ons steentje te kunnen bijdragen.

Cathy, hoe en wanneer heb je het idee gekregen om collages te maken naar aanleiding van gedichten?

Ik heb 26 jaar lang een galerie gehad en Mon heeft een hele tijd voor elke tentoonstelling één of meerdere gedichten geschreven. Ter gelegenheid van mijn vijfjarig jubileum als galeriehoudster heb ik in 1998 een doos uitgegeven met 13 gedichten van Mon en een aantal kunstenaars hebben toen bij het gedicht een multiple gemaakt, op mijn vraag. In de jaren 90 was ik zelf al begonnen met het maken van collages. Mon had na de diagnose ALS te kennen gegeven dat hij zijn gedichten aan veel mensen wou laten lezen en daarom besloot ik om bij 13 gedichten van hem een collage te maken. Die collages zijn gescand en gedrukt in risografie (een combinatie van fotokopie en zeefdruk n.v.d.r.).

En hoe kom je tot een collage, vertrekkend van een gedicht.

Wel, ik lees het gedicht herhaalde keren en zoek dan in mijn materiaal naar passende stukjes uit mijn grote verzameling oude fotografietijdschriften van mijn vader. Ik heb ook een collage gemaakt naar het werk van mijn vader die beeldhouwer was, mijn moeder die kunstschilder was, mijn broer die kunstschilder is en mijn schoonzus, die monumentale weefstructuren maakt. En dat zit allemaal in de uitgave.

Je had dus vroeger een galerie hedendaagse kunst, vertel daar eens over. Heeft dat meegespeeld bij de beslissing om zelf kunst te scheppen?

Omdat mijn talent verbleekt naast dat van mijn ouders en mijn broer Ignace (de enige van de zes kinderen met groot tekentalent, n.v.d.r) en ik toch iets met kunst wou doen, overwogen we om met een galerie te beginnen. Mon vond een vervallen huisje op de Oude Gentbaan en ik vond dat idee wel aantrekkelijk. We kochten en verbouwden het met architect Eugene Liebaut tot een sobere galerie. In 1993 was er een eerste tentoonstelling met kunstenaars die ik op dat moment kende. Al vlug kreeg ik veel aanbiedingen maar ik bleef altijd heel selectief te werk gaan. Nadat ik in 2019 ben gestopt met de galerij, ben ik weer begonnen met het maken van collages.

Cathy, je hebt twee gedichten gekozen met de bijbehorende collages. Wat was het verhaal erachter?

Ik had vorig jaar een workshop risografie gevolgd bij Annelien Vermeir in Amok en raakte zo gefascineerd door het medium en wat dit als resultaat gaf met enkele van mijn collages uit de jaren 90. Toen Annelien hoorde van ons project, was haar voorstel de collages te scannen en ze in samspraak met mij qua kleuren en textuur in risografieën om te zetten. Dit werd een boeiend proces en het resultaat is schitterend geworden: een doosje A5 formaat met de werken erin.

Gedicht bij het werk van papa en riso-collage

*uit wit carrara-marmer
gekapte liggende vrouw
zonder hoofd noch voeten
benen opgekromd
beide armen
reikend in haar schoot
omsluiten borsten
bloot,
koesteren ze,
zo warm en genegen
zo vol gevoel,
en subtiele beweging
straalt het beeld
een gloed uit het witte
reine lichaam,
het trekt je aan
laat je niet los
vult je gedachten
het is subliem.*

Gedicht bij het werk van Hans Van Heirsele en riso-collage

*Hevig-intense, warme kleuren,
heldere met schaduwzijde-weergave
volgestouwde doekopbouw,
een alledaags rank
dominant kopje,
daarachter 't weggedoken
donker inktpotje,
de boekenstapel,
ze tonen
't gestructureerde
't diepwerkende
't gewone.*

Er is een tentoonstelling geweest, heb ik begrepen? En een doos uitgegeven?

In de inspirerende plek Amok in de Esplanadestraat heb ik een avond georganiseerd om het doosje met de gedichten en collages voor te stellen. Om het geheel wat aan te kleden had ik van een aantal kunstenaars een werk gezocht en gepresenteerd. Er was veel volk en het was een avond vol ontroering, heel emotioneel. De doosjes vlogen de deur uit, wat me heel veel plezier deed omdat we zo een bedrag aan de ALS-Liga konden schenken. Er zijn trouwens nog doosjes te koop.

Hebben jullie nog specifieke ambities of doelen die jullie willen bereiken met jullie kunst en poëzie?

Ik probeer nog uit de andere gedichten van Mon een selectie te maken en dan een uitgever te vinden. Wat mijn collages betreft: ik doe verder en heb zelfs al op twee plaatsen een aanbod gekregen om tentoon te stellen...

Tenslotte nog het mooiste gedicht volgens Cathy en Mon:

*Je kan spreken of zo
ik kan ook luisteren,
je kan schrijven
ik kan ook lezen,
je kan tekenen
ik kan ook zien,
je kan schilderen
ik kan ook kijken,
je kan collages maken
ik kan deze ook bekijken,
je kan
ik niet.*

Wim Van Buggenhout

LIMERICK

Het is weer voorbij die mooie sportzomer, want sportlefhobbers zijn nu wel echt aan hun trekken gekomen. Het lag dan ook voor de hand dat we een Olympisch thema kozen. Het moet gezegd: de inzendingen waren talrijk en op olympische hoogte!

Lode Sergant laat zijn atleet dromen van goud, maar...

*Een knappe atleet in Parijs
begeerde zo fel die hoofdprijs.
De gouden trofee
nam hij zeker mee!
Maar het werd enkel een doorreis.*

En als je dan goud behaald hebt, dan heeft dat zo zijn aangename kanten!

*Een knappe atleet in Parijs
was heel blij met de gouden prijs.
Werd er graag gezien
door een Miss of tien...
Het smaakte echt als godenspijs!*

Maar concentreren op de sport zelf is wel belangrijk!

*Een knappe atleet in Parijs
waande zich in het paradijs
met leuke poesjes
toetjes en smoesjes...
Die brachten hem flink van de wijs!*

Claudine Stevens laat ook haar atleet de verkeerde weg kiezen.

*Een knappe atleet in Parijs
logeerde in een chic paleis,
zocht de meisjes op,
voelde zich echt top,
genoot als in een paradijs!*

En ja, te veel aandacht voor het vrouwelijk schoon kan zeker in Parijs faliekant aflopen!

*Een knappe atleet in Parijs,
flink begaafd doch zeer eigenwijs,
nam een meisje mee
op de Champs-Élysées...
en miste daardoor elke prijs!*

En na de prestatie mag je er de riem even afleggen.

*Een knappe atleet in Parijs
behaalde de gouden hoofdprijs.
Het bier vloeide goed
hij kreeg steeds meer moed
maar vertrok wel zigzagsgewijs !*

Merel Verleysen zet ook eens een sponsor in 't zonnetje!

*Een knappe atleet in Parijs,
Olympiër in spe op studiereis.
Hij wilt er immers schitteren,
Zijn naam zien opflikkeren.
Dank u shirtsponsor NV Arijs.*

Etienne Libaut presenteert ons een heel verstandige atleet.

*Een knappe atleet in Parijs
ging liever met de mannen op reis.
Sporten en spel
bevelen hem wel.
Hij waagde zich niet op glad ijs.*

Bij **Lut De Vos** is de atleet echt wel een realist.

*Een knappe atleet in Parijs
mankeerde wel meer dan één vijs.
Heb je niet vandoen,
zei hij op een noen.
Ik verdien mijn drinken en spijs!*

Herman Persoons weet dat je niets voor niets krijgt.

*Een knappe atleet in Parijs
trainde hard voor een ereprijs.
Sporters zijn op snee
voor gouden trofee.
Zing de hymne als eerbewijs.*

Karin De Lil bewijst dat inzet niet voldoende is.

*Een knappe atleet in Parijs
bracht menige vrouw van de wijs.
Hij had zo veel moed
maar deed het niet goed:
zijn voet ligt verstuikt in het ijs.*

Sporten kan ook gevaarlijk zijn!

*Een knappe atleet in Parijs
dronk te veel likeur van anijs.
Hij spurtte voorop,
viel stom op zijn kop.
Nu loopt hij in 't Aards Paradijs.*

Ook deze atleet doet het niet zo goed.

*Een knappe atleet in Parijs
beoogde alleen d' eerste prijs.
Dook schoon, fier en slank
maar miste de plank:
is nu bij de 'Man met de Zeis'.*

En je moet als atleet je gedachten bij de wedstrijd houden natuurlijk.

*Een knappe atleet in Parijs
was smoor op een knappe Française.
Hij miste de start
viel grat op zijn gat,
zijn broek vol met 'sauce hollandaise'*

Bij **Frank Le Compte** heeft onze atleet echt geen geluk.

*Een knappe atleet in Parijs,
die zijn vrouw mankeerde een vijs
of twee of drie.
Geheugen was ribbedebie,
nu woont ze -zo denkt ze- in 't paradijs ...*

En hieronder wordt het een culinair festijn!

*Een knappe atleet in Parijs
met schoon kostuum in donkergrijs:
aan tafel smossen en lekken,
veel plekken en vlekken
van pannenkoeken met appelspijs ...*

Veerle Citters waarschuwt ons: het ongeluk zit in een klein hoekje.

*Een knappe atleet in Parijs
at als voorbereiding pladijs.
Een graat in z'n keel!
Toen veel gekweel:
hij won dus geen enkele prijs.*

En als de concurrentie niet veel waard is...

*Een knappe atleet in Parijs
hoorde plots luid gekrijs.
Het was een rivaal
met een zware kwaal.
Hij won makkelijk de eerste prijs.*

De atleet van **Luc D'Hooghe** is voor de verkeerde reden naar de lichtstad getrokken.

*Een knappe atleet in Parijs,
die was daar niet echt voor een prijs.
Hij liep door de stad
en voelde snel dat
hij liever iets groen had dan grijs.*

Jan Verleysen laat zijn atleet verdwalen in het o zo mooie Parijs.

*Een knappe atleet in Parijs,
maar voor de rest niet bijster wijs,
verdwaalde in Montmartre.
Hij verloor zich in Sartre,
vergat parbleu die beoogde Olympische
prijs.*

Hier wordt de inspanning van de atleet erg plastisch weergegeven.

*Een knappe atleet in Parijs,
euforisch van de luxe TGV-reis,
spande al z'n spieren.
Hij knalde uit alle reten en kieren,
en bemachtigde de felbegeerde gouden
prijs.*

Sporten doe je inderdaad met gevaar voor lijf en leden.

*Een knappe atleet in Parijs,
struikelde plotsklaps met een krijs.
Hij verliet beschaamd en bebloed,
de Olympische arena voor goed.
Inpakken! Terug naar af, enkele reis.*

En ook de atleet van **Charlotte Braeckevelde** zal geen hoge toppen scheren!

*Een knappe atleet in Parijs
stelde de dames op prijs.
In Montmartre bij d'een,
in De Marais bij d'ander,
zo ging hij bij nachte op reis.*

En de winnaar is **Karin De Lil**. Hoewel het rijm niet volledig klopt, was de redactie toch gecharmeerd door de originele rijmwoorden op 'Parijs'. Vandaar...

*Een knappe atleet in Parijs
was smoor op een knappe Française.
Hij miste de start
viel grat op zijn gat,
zijn broek vol met 'sauce hollandaise'*

Ook nu zullen er voor haar twee tickets voor 'De Jossen' aan de kassa klaarliggen, samen met twee drankbonnetjes.

OPDRACHT

En we dichten verder op de volgende beginregel:

Marieke, die liet zich niet jossen

In het Vlaams woordenboek wordt 'jossen' gedefinieerd als 'in de luren leggen'. Alle inzendingen graag uiterlijk tegen 01/10/2024 via mail naar redactie@catharinisten.be!

Als abonnee en dus VIP van De Catharinisten kunt u profiteren van een reeks exclusieve voordelen, waaronder:

Toegang tot onze **drie producties** met korting
Vier keer per jaar ons tijdschrift "Katriennieuws"
Voorrang bij de reservaties

Bij elke vertoning ontvangt u een **gratis drankje** in de foyer ter waarde van €2

Mis deze kans niet en geniet van een seizoen vol prachtige voorstellingen voor slechts €35 ipv €42

Word vandaag nog abonnee via onze website of door het bedrag van €35 per persoon over te maken naar onze rekening:

De Catharinisten - BE79 2930 2353 0033

SLAGERIJ PAUL EN ELS

Dendermondse Steenweg 3 Aalst

Tel. 053 71 02 71

**BRASVAR
DAT SMAAKT, DAT
RAAKT...**

Van den Steen - Heyndrickx

Speciaalzaak in wild en gevogelte
Kip aan't Spit - Ribbetjes

Langestraat 87, Aalst
053/77.94.49 - 0494/79.96.83

VISHANDEL
WIM BOEL-ADAM

GENTSESTEENWEG 22
9300 AALST
TEL. 053/78.58.34

BEGRAFENISSEN

ARIJS N.V.

GENTSESTEENWEG 153
9300 AALST
TEL. 053/21.29.44

Koning Albertlaan 3 9340 LEDE

GSM 0498 52 09 15
andre.monsieur@telenet.be

**!! UW ADRES VOOR
CENTRALE VERWARMING
en SANITAIR !!**

• Multi Care •

Verpleging aan huis

0496/26.18.03

Onze regio's: Aalst - Groot Aalst - Lede - Erpe Mere - St Lievens Houtem
Alle mutualiteiten - Dienstverlening 24/24 - 7/7

**BNP PARIBAS
FORTIS**

De bank voor een wereld in verandering

Met de steun van:
Kantoor Private Banking Centre Aalst
Nieuwstraat 20
9300 AALST
privatebanking.aalst@bnpparibasfortis.com
T +32 53 73 75 61

NEW WINDOWS overgordijnen
gordijnen
vouwgordijnen
zonnewering

CONFECTIE-ATELIER RAAMBEKLEDING

LINDA DE POORTER
Hof Leeuwergem 12
9300 Aalst
Tel. 0479 29 28 49

newwindows02@telenet.be

'Feestzaal Goeste:
Wiezeplein 4, Wieze

COLOFON

't Katrientje
Vooruitzichtstraat 1a - 9300 Aalst
www.catharinisten.be
www.facebook.com/catharinisten

Verantwoordelijke uitgever
Guido De Cock - voorzitter
Torensveld 49 - 9308 Hofstade

Redactie
Isabeau Geeroms
Renaat Gits
Jos Maesschalck
Wim Van Buggenhout
Pieter Van den Bossche

Vormgeving
Bart Van den Driessche

Fotografie
Nadia De Groeve

Ontwerp affiches
Tim De Backer

Coverfoto
Lieven Persoons

Bankrekening De Catharinisten
BE79 2930 2353 0033

In samenwerking met

zwartopwit
duurzaam drukwerk

Afgriffekantoor Aalst 1 - P902043

44ste jaargang - Nummer 1 seizoen 2024-2025

Verantwoordelijke Uitgever: Guido De Cock - Torensveld 49 - 9308 Hofstade

Driemaandelijks tijdschrift van de Koninklijke Aloude Federijkerskamer De Catharisten

WWW.CATHARISTEN.BE

BELGIE(N) - BELGIQUE

pb-pp

